

5. november 2013
EM 2013/89-1
Ane Hansen/Aqqaluaq B. Egede

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge et forslag til en tilbudslov, der skal udstikke de juridiske, tekniske og kommercielle rammer for Selvstyrets indkøb og anskaffelser. Lovforslaget skal sikre, at leverandører behandles lige, at der er klare rammer for valg af leverandører ved udbud og at der oprettes en klageinstans omkring udbud. I lovforslaget bør ligeledes indarbejdes retningslinjer for hvorledes samfundsøkonomiske hensyn i bredere forstand skal indgå i tildelingskriterierne for valg af leverandører.

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Forslaget er fremsat af Inuit Ataqatigiit da vi mener at vi kan fremme og forbedre de samfundsmæssige gevinster når det offentlige køber ind.

Det er vigtigt for os at understrege, at forslaget ikke handler om at gøre en ende på konkurrencen om højest mulig kvalitet ved indkøb. Tværtimod mener vi der er grundlag for at skabe mere konkurrence om den bedst mulige kvalitet ved indkøb samtidigt med at der sættes fokus på samfundsøkonomiske hensyn i bredere forstand end bare med tanke på penge.

Forslagsstillerens mål er ikke alene at finde en juridisk løsning, men har til hensigt at skabe en større grad af samfundsmæssige hensyn når det offentlige går på indkøb. Der er behovet for at styrke sammenhængen mellem det offentlige og det lokale private erhvervsliv ved at sætte mere klare rammer for det offentliges udbud. Så i stedet for at forkaste forslaget ville det være ønskværdigt hvis Naalakkersuisut i stedet fremkom med forslag til rammer, der kan garantere at der tages samfundsmæssige hensyn når det offentlige handler.

Inuit Ataqatigiit mener, at dette bedst gøres ved at imødekomme forslaget og derigennem skabe klare vilkår og rammer for offentlige udbud. Det ville være et flot stykke arbejde, om man gennem lovgivning kunne skabe klare rammer for

virksomhederne, der derigennem kunne ansføres til både at skabe profit og udvise bestræbelser på, at forbedre samfundet.

Vi har tiltro til, at det private erhvervsliv vil bidrage positivt til at skabe bedre tiltag der kan forny samfundet. Vi bør så vidt muligt udnytte alle muligheder for at finde på gode ideer. Der ligger muligheder i at styrke og dyrke samarbejdet mellem det offentlige, befolkningen og de lokale virksomheder.

Når det offentlige handler skal det sikres at samfundet får det største udbytte. Her må man både se på pris og på andre samfundsøkonomiske forhold. Det er ikke tidssvarende, at der endnu ikke er en klar lovgivning omkring det offentliges indkøb. En sund konkurrence må komme til udtryk gennem klare rammer og klare krav fra det offentlige, når de handler. Forholdene er blevet så grelle i dag, at folk oplever, at det bedre kan betale sig at handle med udlandet uden om de lokale virksomheder. Man kan spørge om det er rimeligt midt en tid med høj arbejdsløshed og hvor der er behov for øget omsætning i økonomien.

For Inuit Ataqatigiit er det magtpålgende at vi på ny vurderer den konkurrence på lave priser, vores lokale virksomheder er udsat for fra udlandet. Vi må stille visse mindstekrav hvis vi ønsker at beholde vore virksomheder her i landet, og hvis vi skal sikre arbejde til vores arbejdsstyrke. Med mindre der sker noget andet må vi stille det krav, at offentlige midler ikke skal bruges til at foretage indkøb i udlandet hen over hovedet på vore virksomheder.

Selvstyrekommissionens betænkning er et flot stykke arbejde baseret på deltagelse fra samtlige partier. Et af de store områder, der er behandlet i den, er behovet for at mindske importen fra udlandet. Og hvis målsætningen om en højere grad af forsyning fra vore hjemlige virksomheder skal opfyldes må det være et krav, at man i højere grad handler med vore hjemlige virksomheder. Og kravet om bæredygtighed må betyde, at det gælder om at leve op til målsætningen om at højne landets selvforsyning. Dennes modsætning er dagens praksis, samt tilbøjeligheden til at stille alt for små krav. Vi skal turde stille skarpere krav. Det er nødvendigt at partierne imellem, og Inatsisartut og Naalakkersuisut imellem, udstikker en klarere kurs i dette spørgsmål. Vi skal øge omsætningen i det økonomiske kredsløb i samfundet. Vi skal øge købekraften. Og vi skal styrke vore hjemmehørende virksomheders konkurrenceevne i forhold til udenlandske virksomheders.

Inuit Ataqatigiit inviterer til et samarbejde om dette. Dette forslag åbner døren for at vore erhvervsdrivende kommer i centrum. Det offentliges indkøb andrager nu ca. 1,5 mia. kr. om året, penge som burde arbejde mere i landet.

Der skal kapital til hvis vore hjemlige virksomheders konkurrenceevne skal styrkes. Vi skal sørge for at bruge pengene fornuftigt, og vi bør have et tæt samarbejde med virksomhederne. Virksomhederne har ret til at vide i hvilken retning, den politiske kurs bevæger sig.

Vi er ikke enige i Naalakkersuisuts forkastelse af vores forslag. På trods af at man varsler en opdatering af det gældende cirkulære. Naalakkersuisut fastslår i deres svarnotat, at cirkulæret sikrer ligebehandling af leverandører, dvs. forretningsdrivende, og ved valg af tilbudsindhentninger. Inuit Ataqatigiit mener til gengæld, at man i stedet åbner muligheden for lettere at handle med udenlandske virksomheder.

Med disse bemærkninger henviser vi forslaget til behandling i det relevante Inatsisartutudvalg fordi der er tale om et vigtigt emne. Vi håber at Inatsisartut kan samles om dette forslag.